

Időközben a felperes azzal érvel, hogy mostanáig a Közösség elmulasztott bármiféle hatékony nyomást gyakorolni a libanoni hatóságokra, hogy azok eleget tegyenek az emberi jogok tiszteletben tartásával kapcsolatos kötelezettségeiknek.

A felperes előadja, hogy hivatalosan 2009. április 29-én felkérte az alpereseket, hogy intézkedjenek, ám az alperesek a 2009. május 26-i és 2009. május 29-i levelekben elutasították e kérelmét. A felperes a Társulási Megállapodás 2. cikkében szereplő emberi jogi záradékra hivatkozik a Bizottság és a Tanács azon következetes mulasztása jogellenességének a megállapítása érdekében, hogy Libanonnal szemben nem hajtotta ténylegesen végre az emberi jogi záradékot.

Ezenkívül a felperes azt állítja, hogy az alperesek megsértették a közösségi jog általános elveit, beleértve az egyének jogait védeni hivatott alapvető jogainak a tiszteletben tartását elősegítő kötelezettséget. Azzal érvel, hogy közvetlen okozati összefüggés áll fenn az alperesek kötelezettségszegése és azon károk között, amelyeket elszenvedett, és amelyeknek így a számára történő megtérítésére jogosult. A felperes szerint a libanoni hatóságok nagy valószínűség szerint abbahagyták volna a felperes jogellenes zaklatását, ha a Közösségi támogatáshoz való hozzáférés megszűnésének a lehetőségével kellett volna szembesülniük. Ezért azt állítja, hogy az általa elszenvedett bevételkiesésnek megfelelő károk valószínűleg nem ilyen mértékben merültek volna fel, ha az alperesek megfelelő időben és módon cselekedtek volna.

(<sup>1</sup>) Ideiglenes megállapodás egyrészről az Európai Közösség, és másrészről a Libanoni Köztársaság között a kereskedelemről és a kereskedelemmel kapcsolatos ügyekről (HL 2002., L 262., 2. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 43. kötet, 56. o.)

## 2009. július 29-én benyújtott kereset — CNIEL kontra Bizottság

(T-293/09. sz. ügy)

(2009/C 244/14)

Az eljárás nyelve: francia

### Felek

Felperes: Centre National Interprofessionnel de l'Économie Laitière (CNIEL) (Párizs, Franciaország) (képviselők: A. Cabanes és V. Kostrzewski-Pugnat ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

### Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság semmisítse meg az N 561/2008 — Franciaország (szakmaközi szervezetek által kifejtett tevékenységek) ügyben 2008. december 10-én hozott bizottsági határozatot;
- másodlagosan az Elsőfokú Bíróság kötelezze a Bizottságot, hogy a támogatással kapcsolatban indítsa meg az EK-Szerződés 88. cikkének (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást;
- az Elsőfokú Bíróság a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

### Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresettel a felperes a 2008. december 10-i C(2008) 7846 végleges bizottsági határozat (<sup>1</sup>) megsemmisítését kéri, amelyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a francia mezőgazdasági szakmaközi szervezetek által kifejtendő tevékenységek keretrendszer, amely tevékenységek a technikai segítségnyújtáshoz, a minőségi mezőgazdasági termékek előállításához és forgalmazásához, a kutatáshoz és fejlesztéshez, valamint a reklámozáshoz az elsődleges termelők és a mezőgazdasági termékek feldolgozása és forgalmazása terén tevékenykedő vállalkozások javára nyújtott támogatásokat foglalják magukban, és amely keretrendszer az e szakmaközi szervezetek tagjaitól beszedett, tárcaközi rendelettel kötelezővé tett önkéntes járulékokból (a továbbiakban: KÖJ) finanszíroznak, a közös piaccal összeegyeztethető állami támogatásnak minősül.

Keresetének alátámasztására a felperes a következőkre alapított három jogalapra hivatkozik:

- az EK 87. cikk (1) bekezdését sértő nyilvánvaló mérlegelési hiba, mivel a KÖJ-k nem minősülnek állami forrásnak, és a hozott intézkedések nem tudhatók be az államnak, és nem jelentenek előnyt a végső kedvezményezettek számára;
- az indokolási kötelezettség megsértése, mivel a Bizottság nem jelölte meg azon okokat, amelyek alapján megállapította, hogy a KÖJ-k állami forrást jelentenek, illetve nem fejtette ki, hogy miért áll fenn a tagállamok közötti kereskedelem érintettsége vagy a verseny torzulása;
- az EK 88. cikk (3) bekezdésének megsértése, mivel a Bizottság nem indította meg az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti hivatalos vizsgálati eljárást annak ellenére, hogy a kérdéses keretrendszer természetére vonatkozó értékelés során komoly nehézségek merültek fel.

(<sup>1</sup>) HL 2009. C 116., 14. o.